end de, der tilsigter at vedligeholde og øge den legemlige Udholdenhed og Kraft. Har Kvinden ved i mange Slægtled at faa en uforstandig Opdragelse faaet et skrøbeligere Legeme end Mændene, saa har de vel saa meget desto større Forpligtelse til nu at søge at styrke dette ved passende Idræt og Gymnastik. Nu, da Vinteren stunder til, og Adgangen til Friluftsliv bliver besværliggjort baade ved Dagenes Korthed og Vejrets Ustadighed, er der ikke noget bedre at gøre for dem, der sætter Pris paa det Velvære og den Sundhed, som al Bevægelse i saa høj Grad fremmer, end at melde sig til Deltagelse i et af de snart ret talrige kvindelige Gymnastikkursus, der findes her i Byen.

Frøknerne Johanne Dahl og Josepha Nathanson har nu i flere Aar arbejdet med stor Energi paa at vække Interesse for Legemsøvelser blandt Københavns kvindelige Ungdom. Vi kan trygt anbefale enhver, der føler, at man har det Ansvar over for sig selv og sit Arbejde at bevare sit Legeme saa sundt som muligt, at melde sig ind i et af de Hold, hvis Øvelser disse to unge Damer leder. Med det rette Blik for, at Kvindegymnastiken er et Omraade, hvor Kvinderne bør arbejde alene, og Mændenes Assistance, hvor værdifuld og uundværlig den end til en Begyndelse kan være, helst om nogen Tid skulde kunne undværes, har de sikret sig en grundig baade teoretisk og praktisk Uddannelse, hvilket i Forbindelse med deres flerraarige Erfaringer som Lærerinder er en Borgen for, at deres Undervisning vil være til Gavn for alle, der søger den.

Sølvbryllupsgave.

Den Komité, der har stillet sig i Spidsen for Indsamlingen af en Pengegave til Hr. og Fru Bajer paa deres Sølvbryllupsdag, har i disse Dage fra Freds- og Kvindesagsvenner modtaget mange Pengebidrag, ledsaget af venlige og taknemlige Ord til Sølvbrudeparret.

I Deputationen, som havde den Glæde at overrække Sølvbrudeparret den ikke ubetydelige Sum, mødte for Fredsforeningen Hr. P. Svejstrup, for Dansk Kvindesamfund Frk. Kirstine Frederiksen og for Kvindelig Fremskridtsforening Fru Johanne Meyer.

Kvindelig Læseforening.

Den 1. Oktober var det tyve Aar siden, at Kvindelig Læseforening aabnedes. Fra en lille Kreds paa 50 Medlemmer er den vokset til en anselig Forening med hen ved 900 Medlemmer og et Bibliotek med ca. 13,000 Bind.

I Dagens Anledning har en Kreds af Foreningens Venner skænket den et smukt udført Portræt af den Kvinde, der tog Initiativet til dens Stiftelse, Frk. Sofie Petersen.

Sygeplejestationen af 1892.

Forstanderinderne **J. Jensen** og **M. Hjort-Lorenzen** aabnede den 1. Oktober i Store Kongensgade 83 en *Sygeplejestation*, hvorfra Patienter kan erholde hospitalsuddannede Sygeplejersker. De to Damer har vore mest ansete Lægers Anbefalinger for Sagen. Sygeplejerskerne bor paa Sygeplejestationen, saa der kan skaffes øjeblikkelig Hjælp, lige som den paatager sig at udføre alt, hvad der kan fordres af uddannede Sygeplejersker, f. Eks. Clysma, Katheterisation o. s. v.

Det er os altid en Glæde at kunne meddele vore Læsere Fremskridt i Kvindernes selvstændige Virksomhed. — Ved Sygeplejestationen er der kun dette lille Men, at kun rige Folk kan benytte den, da Betalingen er 4 Kr. pr. Dag. Ikke fordi, vi finder Betalingen for høj for en saa anstrengende Virksomhed, men vi vilde finde det heldigt, om der ved rige Gaver til Sygeplejestationen i givne Tilfælde kunde udsendes Plejersker for modereret eller slet ingen Betaling.

Fra Amerika.

(Folkets Advokat.)

Jeg havde aldrig tænkt at skrive noget om Kvindespørgsmaalet, fordi jeg ikke anser mig kompetent nok dertil. Men, da jeg ved at komme sammen med en Del arbejdende Kvinder har faaet Kendskab til deres Stilling, da adskillige af dem har bedet mig derom, og da dette Blad, som jeg haaber, taler den Arbejdendes Sag, saa tager jeg mig den Frihed at meddele noget fra disse Kvinders daglige Liv. Jeg har hørt saa mange Mænd paastaa, at vort Lands Kvinder har det nok saa godt. De har intet haardt Arbejde udenfor Huset, god Betaling og behøver aldrig at være arbejdsløse, siger man. Lad os se efter, om dette forholder sig saaledes. De Kvinder, som arbejder paa Hoteller, Restaurationer og „Boardingshuse", hvilket Størsteparten af vore Landsmandinder gør, maa arbejde fra 16 til 20 Timer daglig. De begynder omkring Kl. 4½ om Morgenen og arbejder uden Afbrydelse til Kl. 8 à 9 om Aftenen. Deres Arbejde bestaar i at være i et Køkken, der som oftest findes i Husets Kælder, hvor de dels ved en glohed, rygende Ovn haandterer tunge Gryder og lignende, dels vasker en Mængde skidne Kopper og Kar, foruden alle de andre hundrede Arbejder, som vi Mænd saa lidet véd om. Foruden det vanlige Arbejde maa de tillige Mandag og Torsdag vaske. Da maa de begynde Kl. 3 om Morgenen og er færdige Kl. 11 og 12 om Natten. Desuden maa de skure Gulve, hvilket er et haardt Arbejde for en Kvinde. Disse Kvinder har saaledes haardt Arbejde 16 à 20 Timer daglig i en Atmosfære, hvori vi Mænd knapt kunde holde det ud en Time. De, hvis Pligt det er at holde Værelserne rene, maa indaande en Mængde uren Luft og Støv. At de ødelægger deres Helbred, er naturligt, og vi kan næppe forestille os, hvor mange der af denne Aarsag gaar i en for tidlig Grav Aaret igennem. Vi Mænd klager over for lang Arbejdstid; endda vor Arbejdstid ikke er mere end ⅔ af Kvindernes. Jeg er en ivrig Tilhænger af 8 Timers Arbejdsdag; men dersom den kun er bestemt for Manden, er der ikke stort ved den. Lad vore Kvinder faa 8 Timers Dag, og lad vore nu arbejdsløse Mænd hjælpe dem med det haardeste Arbejde, og den nu raadende Arbejdsløshed vil for en stor Del blive afhjulpen. Dette bør være et af de første Skridt, Arbejderpartiet har, at stille Kvinden jævnsides med Manden. De Kvinders Stilling, som arbejder paa Fabrikerne, har vi lært at kende gennem de Afsløringer, som har været gjort i dette Blad angaaende Tilstanden i New York. Thi den samme Tilstand raader i alle større Byer. Men lad os slutte med at betragte Kvinden som et Legetøj; thi hun er til lige saa stor Nytte i Samfundet som vi. Hun har lige saa stor Fordring paa en forbedret Stilling som vi, og vi bør Haand i Haand forsøge at gøre den bedre. Men, kan nogen indvende, om Kvindens Stilling var saa haard, som der siges, saa vilde de klage mere, end de nu gør. Hertil vil jeg svare: mange klager uden at blive hørt; andre har vænnet sig saaledes til Slaveriet, at de er fornøjede dermed; thi de véd ikke af noget bedre, og den største Del har hverken Tid til at klage eller tænke. Om vore Kvinder havde Tid og Anledning til at være med i Reformarbejdet, saa kunde vi udrette uendelig meget mere end vi gør; thi vi har Eksempler paa, hvad Kvinder kan gøre i denne Retning. Reform — grundig Reform — paa alle Omraader — det er, hvad vi behøver.

Vokshjertet.

En Kærlighedshistorie

af *Paul von Szczepànjski.*

Marysia havde siddet ved Barnets Seng, indtil den Lille vaagnede. Hun havde stillet hans Sult, baaret ham og sunget for ham, indtil han var bleven træt, og da havde hun nu igen lagt ham til Ro. Hun satte sig ved Siden af ham og tænkte, hvor statelig han en Gang vilde blive, og hvor god, bedre end hans Fader. Hun tænkte paa Herskerinden, lod Rosenkrandsen glide gennem sine Fingre og bad en Bøn for hende. Hun tænkte ogsaa paa Bentosz, paa, om han vilde gøre Alvor af det. En af Pigerne havde fortalt hende, hvad der var passeret mellem Herren og Bentosz. Hun maatte indrømme, at der ingen Uret var sket ham, og at han egentlig ingen Ret havde til at lægge Planer op mod Herren. Det foruroligede hende. Hun havde bestyrket ham deri, hun havde ikke faaet ham fra det, og hvis der skete noget galt, var hun medskyldig. Det var ikke fordi det gjorde hende ondt for Herren; den Tanke jog hun bort. Men at nogen, som ingen Ret havde dertil, ikke den Ret som hun, lagde Planer op imod ham, det forvirrede hende! Saaledes tænkte hun og blandede Ret og

---

Denne Bestillingsseddel udklippes, paategnes og tilstilles det nærmeste Poststed.

Se næste Side.